

یادبود زنده‌یاد پرویز صراف نوازنده تنبک برگزار می‌شود

مراسم یادبود زنده‌یاد پرویز صراف نوازنده تنبک با گذشت چهل روز از درگذشت این هنرمند، جمعه ۹ مرداد ساعت ۹ تا ۱۰:۳۰ در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) برگزار می‌شود. این آیین با حضور

خانواده، دوستان و همکاران زنده‌یاد صراف برگزار خواهد شد. حسن محمد صراف کردی، نوازنده تمبک که با نام پرویز صراف شناخته می‌شد، اول تیرماه، بر اثر ایست قلبی در ۷۸ سالگی درگذشت. پیکر وی سوم تیرماه در قطعه ۸۸ هنرمندان بهشت زهرا (س) به خاک سپرده شد. زنده‌یاد پرویز صراف، متولد سال ۱۳۲۷، از شاگردان هنرمندان فقید حسین تهرانی و محمد اسماعیلی بود و سال‌ها در عرصه آموزش و مدیریت هنری فعالیت داشت.

ایرنا

درخشش کودکان ایرانی در مسابقه نقاشی هنگ‌کنگ

شش عضو مراکز فرهنگی هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در مسابقه بین‌المللی نقاشی «گنجینه‌های ملی» در هنگ‌کنگ موفق به دریافت نشان‌های طلا، نقره، برنز و دیپلم افتخار شدند.

این رویداد با حضور کودکان و نوجوانانی از بیش از ۲۰ کشور و با هدف معرفی میراث فرهنگی و شکوفایی استعدادهای هنری برگزار شد.

کانون در این دوره ۳۶۴ اثر به دبیرخانه مسابقه ارسال کرد که در نهایت پیمان جوادی‌فر و مهشید قاسمی نشان طلا، آوا چالیش و پویان پیرغیبی نشان نقره و فاطمه اسماعیل‌زادگان و پروین شریفی نشان برنز را کسب کردند. این موفقیت، فرصتی برای معرفی فرهنگ و هنر ایران در عرصه جهانی به شمار می‌رود.

مهر

گفت‌وگو با مجتبی جدی کارگردان نمایش «تابوت عهد»

مسئولان، نه تنها تئاتر بلکه کل فرهنگ را رها کرده‌اند

سال‌های اخیر و پس از تجربه بحران‌های اجتماعی مختلف، ارتباط این متن با جامعه امروز بیشتر شده است. او تأکید کرد که موقعیت انسانی و مضمون اثر، یعنی تقابل خودخواهی فردی با یک حادثه جمعی، برایش اهمیت بیشتری از تعداد شخصیت‌های نمایش داشته است. این کارگردان در ادامه با اشاره به وضعیت امروز تئاتر، شرایط اقتصادی و نبود حمایت کافی از فعالیت‌های فرهنگی را یکی از چالش‌های اصلی گروه‌های نمایشی دانست و گفت: متأسفانه مسئولان نه تنها تئاتر، بلکه کل حوزه فرهنگ را تا حد زیادی رها کرده‌اند و گروه‌های نمایشی بدون پشتوانه مشخص مجبورند به گیشه وابسته باشند. به اعتقاد او، این وضعیت باعث شده رقابت میان گروه‌ها نه بر سر کیفیت آثار، بلکه بر سر جذب بیشتر مخاطب شکل بگیرد.

جدی با مقایسه شرایط امروز با گذشته افزود: در سال‌های قبل، کیفیت اثر معیار اصلی برای حضور در سالن‌هایی مانند تئاتر شهر یا تالار مولوی بود، اما اکنون میزان فروش و توانایی تبلیغات به عاملی تعیین‌کننده تبدیل شده است. او این روند را برای تئاتر که قرار است نقش فرهنگی و انسان‌ساز داشته باشد، خطرناک دانست.

وی همچنین به نابرابری میان گروه‌های نمایشی اشاره کرد و گفت: گروه‌هایی که از پشتوانه مالی بیشتری برخوردارند، امکان تبلیغات گسترده‌تر و جذب مخاطب بیشتری دارند؛ در حالی که بسیاری از گروه‌ها با امکانات محدود تلاش می‌کنند آثار خود را روی صحنه ببرند. جدی با ابراز تأسف از پیامدهای این شرایط اذعان کرد: بسیاری از هنرمندان شاخص تئاتر که نسل‌های مختلف از آثارشان آموخته‌اند، امروز خانه‌نشین شده‌اند؛ چراکه با مناسبات جدید تئاتر، به‌ویژه رقابت مبتنی بر فروش، همراه نیستند. او تأکید کرد که تمرکز تئاتر باید بر نقد، کیفیت آثار و گفت‌وگوی تخصصی میان هنرمندان و منتقدان باشد، نه صرفاً میزان فروش.

نمایش «تابوت عهد» به کارگردانی مجتبی جدی این روزها در مجموعه تئاتر شهر و در تالار سایه روی صحنه است. این نمایش نوشته نیل لیبوت، نویسنده آمریکایی، با دراماتورژی حسین رسولی و کارگردانی مجتبی جدی اجرا می‌شود. جدی در گفت‌وگویی درباره این اثر، ضمن توضیح درباره روند شکل‌گیری و ویژگی‌های اجرایی آن، از شرایط فعلی تئاتر، دشواری‌های اقتصادی گروه‌های نمایشی و خانه‌نشینی برخی هنرمندان پاساژیه این حوزه ابراز تأسف کرد.

این کارگردان تئاتر درباره شیوه دراماتورژی «تابوت عهد» و تغییرات ایجاد شده نسبت به متن اصلی گفت: نمایشنامه لیبوت براساس سنت تئاتر آمریکایی نوشته شده و سرشار از دیالوگ‌های پرتحرک و گفت‌وگوهای مستقیم است؛ فضایی که در آثار نویسندگانی مانند مارتین مک‌دونال و ادوارد آلبی نیز دیده می‌شود. با این حال، علاقه شخصی او به جریان‌های مدرن نمایشنامه‌نویسی و آثار نویسندگانی چون بکت و پینتر باعث شده اجرای حاضر به سمت سکوت، مکث و فضایی مینیمال حرکت کند. او تأکید کرد که در این شیوه، ناگفته‌ها اهمیت زیادی دارند و مخاطب باید بخشی از معنا را از دل سکوت‌ها و فاصله‌های میان شخصیت‌ها کشف کند.

جدی درباره ارتباط ظریف این نمایش با حادثه ۱۱ سپتامبر نیز توضیح داد: در متن اصلی، این اتفاق به‌عنوان موتور محرک داستان عمل می‌کند، اما اشاره مستقیمی به برج‌های دوقلو یا خود حادثه وجود ندارد و مخاطب بیشتر از طریق مقدمه نویسنده با این پس‌زمینه آشنا می‌شود.

او در پاسخ به پرسشی درباره تأثیر دو پرسوناژ بودن نمایشنامه در انتخاب آن، گفت: دلیل اصلی انتخاب این اثر، تعداد بازیگران آن نبوده است. این نمایشنامه سال‌ها پیش توسط عباس جمالی به او معرفی شده بود و از همان زمان در ذهنش باقی مانده بود. به گفته جدی، در

ایسنا

مجید صالحی
حسن معجونی
هادی کاظمی
بیژن بنفشه‌خواه
هدیه حسینی‌نژاد
جواد خواجوی
آتوسا کلانتری
و علیرضا مسعودی
با حضور آن‌ها در گاهی

کارگردان محمد پایدار تهیه‌کننده محمد جواد موحد